

Článek 59. Ustanovení článku 107 téhož zákona, naposledy pozměněného zákonem ze dne 21. prosince 2021, se mění takto:

(1) odstavec 3 se doplňuje o nový pododstavec, který zní:

„Nepřetržitý přístup uvedený v druhém pododstavci se zajistí zejména prostřednictvím záložního systému pro tísňová volání v souladu s postupy stanovenými v článku 107/1/1.“

(2) v odst. 7 druhém pododstavci se mezi slova „povinnosti provozovatelů“ a slova „podnikům poskytujícím síť“ vkládají slova „nebo určitých kategorií těchto služeb“.

Článek 60. V čl. 107/1 odst. 4 prvním pododstavci téhož zákona, vloženém zákonem ze dne 10. července 2012 a naposledy pozměněném zákonem ze dne 21. prosince 2021, se provádějí následující změny:

(1) slova „související s uplatňováním tohoto článku“ se vkládají mezi slova „Náklady na správu fondu“ a slova „nesou provozovatelé“;

(2) slova „v souladu s tímto článkem“ se vkládají mezi slova „které přispívají do fondu“ a slova „, a to v poměru k jejich příspěvku“.

Článek 61. V hlavě IV kapitole 2 oddílu 2 téhož zákona se vkládá nový článek 107/1/1, který zní:

„Článek 107/1/1. § 1. Pro účely tohoto článku se „záložním systémem pro tísňová volání“ rozumí systém, který umožňuje:

(1) směrování tísňových volání k tísňovým službám poskytujícím pomoc na místě prostřednictvím sítí alespoň dvou různých operátorů, z nichž každý má alespoň jedno přímé fyzické a logické spojení se všemi tísňovými centry, dále jen „přímá cesta“;

(2) automatické a okamžité přesměrování tísňových volání v případě poruchy z jedné přímé trasy na jinou přímou trasu, dále jen „systém přesměrování“.

§ 2. Operátoři uvedení v čl. 107 odst. 3 uzavřou nezbytné dohody a přizpůsobí svou infrastrukturu tak, aby mohli využívat záložní systém pro tísňová volání svých účastníků. Každý z nich realizuje tento systém prostřednictvím alespoň jednoho přímého propojení s jiným operátorem a vlastního systému přesměrování.

Pokud operátor podle prvního pododstavce využívá záložní systém pro tísňová volání výhradně prostřednictvím přímých cest jiných operátorů, rozdělí tísňová volání, která mají být směrována, rovnoměrně mezi tyto přímé trasy.

Pokud operátor podle prvního pododstavce zavede záložní systém pro tísňová volání, mimo jiné prostřednictvím vlastních přímých cest, provede automatické zkoušky za účelem ověření správného směrování těchto volání prostřednictvím přímých cest třetích stran. Král může stanovit podrobná pravidla pro provádění těchto zkoušek, například jejich četnost.

§ 3. Povinnosti uvedené v odstavci 2 se nevztahují na operátory uvedené v čl. 107 § 3, jejichž počet veřejně přidělených čísel pro služby mezilidské komunikace založené na číslování nepřesahuje po dobu tří po sobě jdoucích let 1 % celkového počtu těchto čísel pro všechny operátory uvedené v čl. 107 § 3, během těchto stejných let. Na druhé straně uzavřou nezbytné dohody, aby zajistily, že volání na tísňové linky nabízející pomoc na místě uskutečněná jejich účastníky budou přímo nebo nepřímo využívat záložní systém pro tísňová volání od operátora, na kterého se vztahuje povinnost stanovená v odstavci 2. Nejpozději do 31. prosince každého roku sdělí každý operátor uvedený v čl. 107 odst. 3 Ústavu počet veřejně přidělených čísel pro služby mezilidské komunikace založené na číslování, které má k dispozici ke dni 1. září daného roku. V případě překročení prahové hodnoty 1 % uvedené v prvním pododstavci po dobu delší než tři po sobě jdoucí roky oznámí Ústav toto překročení dotčenému operátorovi. Povinnosti stanovené v odstavci 2 se na dotčeného operátora vztahují po uplynutí lhůty 12 měsíců od tohoto oznámení.

Král může po konzultaci s Ústavem změnit procentní podíl uvedený v prvním pododstavci. § 4. Pokud neexistuje záložní systém pro tísňová volání, určí král operátory odpovědné za plnění tohoto zvláštního úkolu veřejné služby prostřednictvím výběrového řízení.

Za organizaci, sledování a kontrolu tohoto výběrového řízení odpovídá ministr vnitra ve spolupráci s ministrem telekomunikací a ministrem zdravotnictví.

Pokud na konci zadávacího řízení neexistuje zvláštní úkol veřejné služby uvedený v prvním pododstavci, určí král operátory odpovědné za plnění této úlohy, v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 106 odst. 4.

Tento záložní systém směřování tísňových volání musí být za odůvodněných, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístupný všem operátorům uvedeným v čl. 107 odst. 3. Král může po konzultaci s Ústavem tyto podmínky upřesnit.

§ 5. Náklady vynaložené operátory určenými podle odstavce 4 od vstupu tohoto článku v platnost, které jsou přímo spojeny s realizací, zpřístupněním a údržbou jejich přímých tras, hradí operátoři uvedení v článku 107, odst. 3, v poměru k počtu čísel veřejně přidělených tomuto operátorovi pro služby mezilidské komunikace založené na číslování k 1. září roku, v němž tyto náklady vznikly.

Král může upřesnit povahu nákladů uvedených v prvním pododstavci. Král může rovněž rozšířit seznam těchto nákladů před zahájením výběrového řízení uvedeného v odstavci 4, pokud se toto rozšíření omezí na náklady přímo související s poskytnutím svého systému redundance pro tísňová volání třetím stranám.

§ 6. Fond pro záchranné služby nabízející pomoc na místě zřízený podle článku 107/1 odpovídá za výběr částek splatných podle tohoto článku od provozovatelů uvedených v čl. 107 odst. 3, za úhradu jednotlivých nákladů provozovateli, který je vynaložil, a za úhradu nákladů na správu uvedených v odstavci 7 Ústavu.

§ 7. Náklady na správu fondu v souvislosti s uplatňováním tohoto článku nesou hospodářské subjekty uvedené v čl. 107 odst. 3 v poměru ke svému příspěvku stanovenému v odstavci 5.

Náklady na řízení se vztahují ke všem nákladům, které Ústavu vznikají při přidělování lidských, finančních a materiálních zdrojů fondu, včetně nákladů, které Ústavu vznikají při využívání služeb externích odborníků.

§ 8. Ústav ověřuje a schvaluje náklady uvedené v odstavci 5 na základě zásad stanovených králem. Ústav může jmenovat nezávislého auditora, který ověří náklady uvedené v odstavci 5. Tyto náklady nesou hospodářské subjekty uvedené v čl. 107 odst. 3 v poměru ke svému příspěvku podle odstavce 5.

Celková výše náhrad nesmí překročit celkovou výši nákladů schválených Ústavem. Král stanoví formou výnosu, kterou projedná Rada ministrů, podmínky pro vrácení případné nadměrné náhrady.“